

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Média a experiment

BcA. Hynek Sýkora

Plzeň 2024

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Specializace Nová média

Diplomová práce

Média a experiment

BcA. Hynek Sýkora

Vedoucí práce: doc. akad. mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2024

ABSTRAKT

Ve své diplomové práci se zaměřuji především na interpretaci světa, ve kterém jsem se v době zadávání mé diplomové práce pohyboval a stále pohybuji. Zároveň práce slouží jako provázání mé hudební a vizuální tvorby. Dva světy, které se v mém životě navzájem prolínají a ovlivňují, jsou mou nedílnou součástí a reflektují okolní svět, kterým jsem každodenně obklopen. Jako médium jsem zvolil objekt, zhotovený z více druhů materiálů. Objekt odráží problematiku, které se věnuji v autorských textech zaměřující se na problémy vlastní, ale především problémy lidí mě blízkým. Dílo by nemělo být moralizujícího charakteru a být prostředkem ke zhmotnění autorských textů.

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně a
nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2024

.....

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

V první řadě bych rád poděkoval vedoucímu své diplomové práce doc. akad. mal. Vladimíru Mertovi za jeho trpělivost během realizace mé diplomové práce, ale i za trpělivost během konzultací v předešlých letech. Provedl mě náročnou aklimatizací z prostředí grafického designu a pomohl mi s procesem hledání mého volného uměleckého vyjádření za použití pro mne do té doby neznámých technik a médií. Velké díky též patří naší asistenci MgA. Evě Šindelářové za pomoc v organizačních a technických záležitostech spojených s instalací výstav a celkovým provozem ateliéru. V neposlední řadě bych chtěl také poděkovat spolužákovi a příteli BcA. Danovi Doležalovi za doporučení materiálů, které jsem využil pro finální realizaci mé práce.

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	7
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	10
3 PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY.....	12
4 POPIS DÍLA.....	19
5 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	21
6 ZÁVĚR.....	23
7 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	24
a) Knižní a periodická literatura.....	24
b) Internetové zdroje.....	24
8) RESUMÉ.....	25
9 SEZNAM PŘÍLOH.....	26

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Navazující magisterské studium v ateliéru Nových médií jsem od samotného začátku bral jako most ze světa grafiky do světa volného umění a zároveň jako velkou osobní výzvu. Zde je třeba zmínit, že již od středoškolského až po dokončení bakalářského studia jsem se zabýval oborem grafického designu. Což je obor v mnohém zcela odlišný, ať už se bavíme o přístupu vedoucích ateliérů, konzultacích a celkovém fungování v novém prostředí celkově. V průběhu mého bakalářského studia na ateliéru grafického designu jsem cítil, že tento obor již není pro mne a necítil jsem osobní přesvědčení se v tomto odvětví dále rozvíjet. Cítil jsem, že toužím po vyjadřování zcela volném a svobodném. Cítil jsem potřebu zbavit se veškerých pravidel, kterým jsem se dlouhá léta podřizoval, jelikož jsem pociťoval, že mne blokují v niterních touhách, vyjadřovat se zcela jiným způsobem, kterému jsem tehdy ještě sám nerozuměl a neměl o něm zcela ucelenou představu.

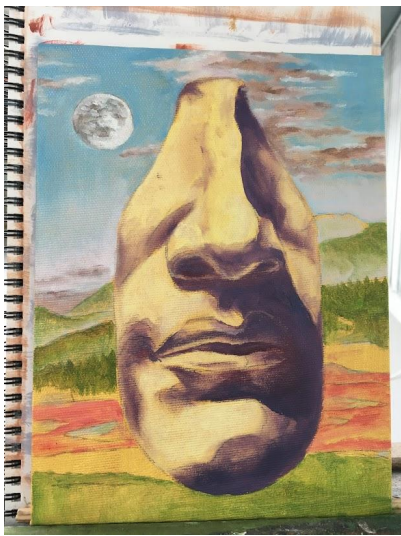
Po úspěšném výběrovém řízení jsem se však v prostředí volného umění na ateliéru Nových médií ocitl v naprostém, pro mě tehdy zcela nepřírodném chaosu, ve kterém jsem se cítil zcela ztracen. Ze samého začátku jsem se věnoval videoartu, který mne však nenaplňoval do takové míry jak jsem potřeboval a toto období s odstupem času vnímám spíše jako období zmatku a hledání se. V následujícím semestru jsem se začal věnovat prostorové koláži, nebo asambláži, kterou jsem se cítil být více jistý, vzhledem k mým kořenům jakožto původně grafického designéra.

Můj vedoucí doc. akad. mal. Vladimír Merta mě však tehdy nasměroval. Chápal, že se z mého úhlu pohledu jedná o ohlížení se zpět k mé předešlé specializaci a k jakémusi úkrytu do komfortní zóny, ze které se mě snažil dostat, čímž mi dal tehdy velmi důležitý impuls, díky kterému jsem si uvědomil, že toto není cesta a já jsem mu za to zpětně velmi vděčný. Tento moment vnímám jako velice důležitý v kontextu mé tvorby dodnes.

Uvědomil jsem si tehdy, že experiment s médii, se kterými si nejsem jistý, je ta správná cesta, oprostít se od tvorby převážně na poli grafického designu. V té době jsem si zapsal vedlejší ateliér Malby pod vedením MgA. Vladimíra Vély, jelikož malba bylo něco, čemu jsem se vždy věnoval jako vedlejší činnosti i v průběhu mých grafických studijních let. Od této chvíle až do závěru mého studia jsem byl malbou zcela pohlcen. Velkou pozornost jsem věnoval barokní šerosvitové výstavě obrazu, která mi podvědomě nastavila jakousi barevnou škálu se kterou pracuji až do dnes. Tomuto období přiřadím též velkou váhu, jelikož jsem konečně poprvé našel pevnou půdu pod nohama ve volném umění. Od klasických zátiší a barokní výstavby jsem

se rychle dostal do téměř realistických poloh, ve kterých jsem utíkal do svého surrealistického světa, který mne již od útlého věku provázel v důsledku mé bujné představivosti. Po určité době jsem však cítil, že se opět schovávám do jakési nově vzniklé komfortní zóny, a že je naopak potřeba jít dál. V posledním ročníku jsem se tedy trochu paradoxně ohlédl zpět. Vrátil jsem se k médiím, se kterými jsem pracoval na začátku studia, a to k videoartu, se kterým jsem tentokrát pracoval prozíravěji jako s nástrojem k rozpohybování svých do té doby strnulých surrealistických maleb. Poslední semestr jsem se naopak zabýval objektem a prostorovostí, jako k médiu, které mi pomůže lépe navázat dialog s divákem o tématech, kterým se ve své závěrečné práci věnuji.

Častokrát jsem narazil na fakt, že se ocitám v jakési nově vzniklé komfortní zóně, ze které však musím záhy velmi rychle vystoupit, za účelem dalšího tvůrčího posunu. Má diplomová práce má být odrazem všech těchto technik, zkušeností a prožitků, které jsem v průběhu svého magisterského studia načerpal a odprezentovat je v nejmonumentálnější formě, jelikož celému tomuto procesu přikládám velkou váhu, stejně tak jako tématu, kterému se v práci věnuji.



obrázek 1. - malba z loňského ročníku



obrázek 2. - asambláž z 1. ročníku



obrázek 3. - malba z loňského ročníku

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma Média experiment mi přišlo jako příhodný název tématu pro mou diplomovou práci z důvodu, že věrně reflektuje náladu celého mého dosavadního počínání na ateliéru Nových médií. Celé své studium jsem bral jako experiment. Něčím lehce riskantním, ale zároveň velice odměňujícím. Již po prvních konzultacích jsem pochopil, že celý ateliér je kolem experimentování koncipován a to mi bylo velice sympatické. Chtěl jsem aby má diplomová práce zároveň reflektovala celou transformaci mého uměleckého vyjadřování, kterou jsem v průběhu mého působení na tomto ateliéru prožil.

Celý koncept Nových médií jsem bral jako snahu objevovat odlišná média, nebo snahu objevovat nové souvislosti v médiích jako takových. Objevovat v nich nové polohy a souvislosti. S touto myšlenkou jsme se snažil pracovat v konceptu mé diplomové práce velmi intenzivně. Zároveň jsem však chtěl, aby má závěrečná práce nebyla jen plytkou rekapitulací věcí, co jsem se naučil, ale aby také co nejdříveji reprezentovala můj osobní pohled na svět, kterým jsem obklopen.

Již od bakalářského studia jsem součástí hardcorepunkové¹ kapely, ve které účinkuji jako frontman², zpěvák a textař. Stejně jako mé výtvarné vyjadřování, se v průběhu let měnil i můj literární projev a jeho tematika. Uvědomoval jsem si dobře, že má literární tvorba vytváří velmi zajímavou paralelu k mé vizuální tvorbě a k mému vývoji napříč působením mého času na fakultě celkově.

Při volbě tématu jsem se právě opřel o své autorské texty. Ty zrovna v době zadávání tématu práce procházeli zajímavou transformací, která byla způsobena sledem nečekaných událostí v mém životě. Fakt, že jsem tehdy zrovna prodělával komplikované období, ve kterém jsem si ujasňoval hodně věcí ve svém osobním životě, se mi stalo později jasným impulzem, který mi pomohl si téma lépe a rozhodněji definovat.

V důsledku toho, že jsem svou práci provázal s osobními tématy, se kterými jsem se tou dobou zabýval převážně v mé literární tvorbě, se mi stalo téma Média a experiment velmi blízké a osobní. Mohl jsem nyní toto téma lépe uchopit a poukazovat skrze něj, na problematiku týkající se mě a mé sociální skupiny. Zároveň mi přijde, že téma věrně reflektuje i můj proces proměny a hledání se, jakým pro mě studium volného umění bez pochyby bylo. Experiment mi byl po celou dobu navíc největší překážkou ale také zároveň největším motorem.

¹ Rychlý, agresivní a energický hudební žánr, který vznikl v USA v 70. letech jako odnož punkrocku.

² Role dominantního člena kapely, který přebírá vedení na pódiu a často komunikuje s publikem.



obrázek 4. - já s kapelou Hyacinth v Burghausenu



obrázek 5. - obal k nadcházející LP desce

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Jako první věc, kterou jsem si v procesu příprav ujasnil byl fakt, že bych chtěl, aby práce charakterizovala mou proměnu v průběhu studia. Cílem jsem si stanovil vytvořit dílo, které bude zároveň experimentem, jelikož experiment byl důvodem proč jsem se na tento obor v první řadě hlásil. Také jsem věděl, že bych chtěl kombinovat více médií. V poslední řadě jsem se snažil do celé práce zakomponovat i mou hudební tvorbu, která spočívá v psaní autorských textů k mé punkové kapele.

V prvních fázích jsem uvažoval o celé práci jako o experimentálním průniku mého vizuálního a hudebního projevu v mé tvorbě. Tou dobou mé oblíbené médium byla malba, kterou jsem tehdy rozvíjel na studijní stáži na Akademii Sztuki v severním Polsku ve městě Štětín.

Zde jsem přemýšlel, že by práce mohla mít audiovizuální charakter a mohl bych v ní pracovat se zvukem samotným. Což mi přišlo jako zajímavý experiment sám o sobě.

Vše se pak ale velmi rychle a nečekaně změnilo, když jsem se dozvěděl, že jsem se úplnou náhodou jen o pár hodin nevědomky vyhl explozi na univerzitě, která byla způsobena nesplněnými bezpečnostními normami budovy a vyžádala si tak život jednoho studenta, který se v objektu nacházel na stejných místech jako já jen o pár hodin dříve.

Tato tragédie mě ovlivnila natolik, že jsem začal na svět kolem sebe pohlížet z jiného úhlu. Uvědomil jsem si tehdy křehkost a nestálost života. Existenciální úvahy mi přetvářeli obraz o světě ve kterém existuji, a vedli k výrazné změně tematiky v mém dosavadním smýšlení v mnoha odvětvích. Zároveň se jednalo o jakési hluché místo v čase, kdy jsem nebyl schopný vůbec tvořit.

Po návratu do České republiky jsem s odstupem pohlížel na problémy lidí v mé sociální bublině. Začali se ve mě tehdy vytvářet empatické tendence brát na sebe problémy lidí z mého okolí, což vyústilo v to, že jsem začal aktivně řešit problémy s návykovými látkami, kterými byla má úzká sociální skupina z velké části zasažena. Soustředil jsem se tehdy hlavně na jednoho z mých blízkých přátel, jehož situace se během mého pobytu v Polsku výrazně zhoršila. Tou dobou jsem s tímto nejmenovaným přítelem, ale spíše s jeho rodinou, aktivně řešil jak mu pomoci se z dané situace dostat. Tento problém stále trvá a do dnešních dnů není zcela vyřešený.

„Jsou to opravdu pouta, vedle nichž jsou všechna ostatní, pouta povinnosti, pouta nezákonné lásky, jen hedvábným útkem a pavučinou.“³

³ BAUDELAIRE, Charles. Umělé ráje, 2001, s.41.

Tehdy jsem byl touto problematikou zcela pohlcen. Zcela samovolně jsem se tedy na konec rozhodl, že tuto problematiku musím vyjádřit, ať už z důvodů vlastního duševního zdraví nebo vnitřní potřeby poukázat na dané téma. Tato problematika se obtiskla nejprve do vlastních autorských textů, které mi následně posloužily jako počáteční vodítko k dalšímu postupu v mé závěrečné práci, jako takové.

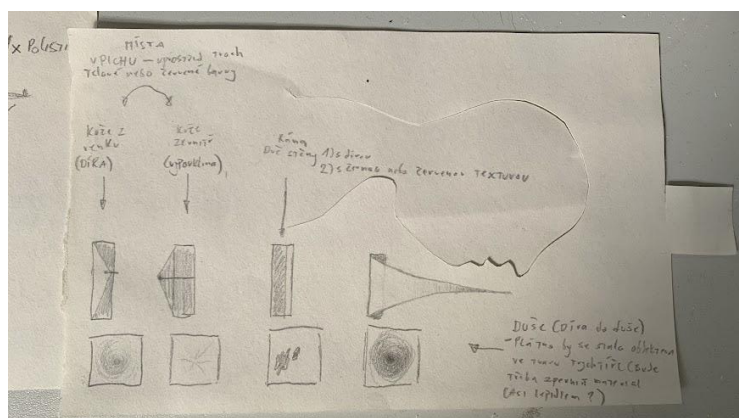
Při následném pročítání vlastních textů jsem se nejvíce odrazil od skladby která nese název "Dive"⁴. V této skladbě se pojednává o drogové problematice jako o slepém potápění do neznáma. Jako o jakémsi experimentu, který nevím jak dopadne, ale přesto ho podvědomě a pravidelně podstupuji. Tato paralela mě přivedla k prvotním vizualizacím a představám o tom, jak s tématem reálně pracovat v prostoru.

Dalším faktorem, který pro mne byl velice nosný byla fyzičnost celé věci a fakt, že můj přítel se změnil za poměrně krátkou dobu mého pobytu v Polsku v někoho zcela jiného, a to ne pouze psychicky ale i fyzicky.

Začal jsem přemýšlet o tom, jak jeho bledá a místy zarudlá kůže reflektuje co se děje uvnitř i vně těla. Ať už se jedná o známky sebepoškozování, vyrážky, exémů, suché kůže, vpichů, nebo jen o tetování, která v daném období zcela evidentně vznikly.

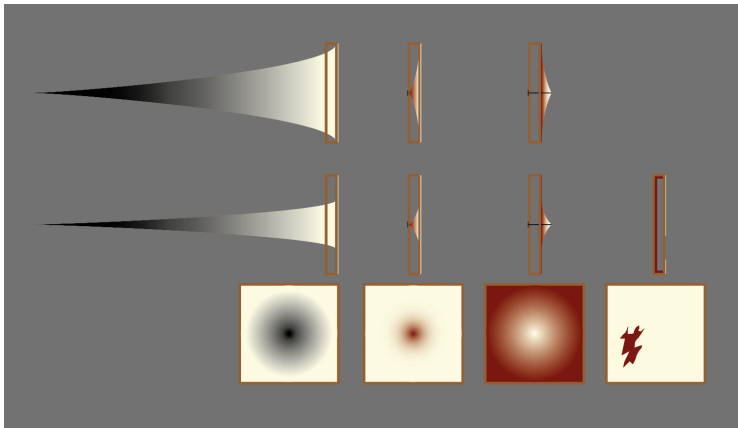
Tehdy jsem také začal vnímat kůži jako jakousi membránu dvou světů. Světa vnějšího a vnitřního. Na jejíž povrchu se tyto dva světy vědomě i podvědomě propisují a střetávají. My následně můžeme tyto změny jako někdo nezúčastněný pozorovat a na základě našich vlastností a zkušeností odsuzovat nebo naopak litovat.

Jako základní tvar jsem nakonec zvolil jehlan, jelikož reprezentuje jakýsi vyvinutý tlak nebo snahu o "průnik" z jednoho světa do druhého, podobně jako jehla proniká narkomanovou vůlí do těla za účelem aplikování drogy. Již v únoru jsem začal se skicováním a rozvržením poměrů a velikostí.



obrázek 6. - skica 1

⁴ Píseň z alba Disappointment dedication, jehož text sloužil jako hlavní impuls k vizualizaci objektu.



obrázek 7. - skica 2

Tím se dostávám k dalšímu důležitému faktoru jakým pro mne byla volba velikosti. Chtěl jsem aby práce byla monumentální, jelikož pro mne osobně se jedná o velké téma, které sužuje více lidí v mém blízkém okolí a cítil jsem potřebu, aby práce byla více naléhavá. Zároveň šlo z mé strany opět o experiment a touhu něco takto velkoformátového zhotovit.

Jakmile jsem byl o velikosti vnitřně přesvědčený, začal jsem řešit technickou stránku věci. Věděl jsem, že celá práce bude visící kužel o délce, cirká přes dva metry a s čtvercovou podstavou 140 cm. Řešil jsem problém, že objekt samotný nemůže být příliš těžký, jelikož jsem ho měl od začátku v plánu zavěsit na průsvitný vlasec, abych vytvořil pocit jeho levitace v prostoru. Zároveň jsem si stanovil, že bych chtěl, aby celý objekt byl z jednoho kusu. Na doporučení mých přátel ze sochařského ateliéru jsem tedy vsadil na kombinaci skelné stříže a lepidla na dřevo Dispercoll D2, jejichž kombinace mi měla zaručit bytelnost a lehkou váhu.

Nejprve jsem se však pustil do makety, na které jsem si chtěl všechny postupy nejprve vyzkoušet. Jako kopyto⁵ pro následné odlévání finálního tvaru jsem zvolil běžný polystyren z důvodu lehké manipulace a cenové dostupnosti. Špičku makety jsem zhotovil z pevnějšího extrudovaného polystyrenu abych měl jistotu, že se nezlomí nebo jinak nepoškodí. Zprvu jsem ořezal polystyren do hrubých tvarů pomocí polystyrenové řezačky a následně zbrousil smirkovými papírem. Když jsem měl tvar kopyta hotový, aplikoval jsem na něj dva typy povrchů abych zjistil, jaký z nich mi bude nejlépe fungovat jako izolační vrstva při následném nanášení Dispercollu se skelnou stříží. Jako první jsem aplikoval akrylový tmel, jako druhý tip izolační vrstvy jsem použil potravinářskou folii. Pro jistotu jsem obě vrstvy ještě potřel emulzí z rozpuštěného vosku v benzínu. To vytvořilo po celém povrchu nepřilnavou vrstvu, která mi následně velmi usnadnila proces oddělování odlitku od kopyta.

⁵ Kopyto je termínem označující formu, která definuje konečný tvar odlévaného materiálu.

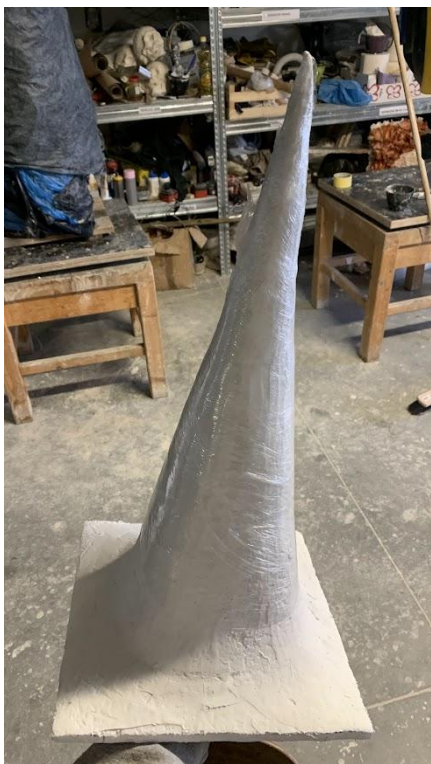


obrázek 8. - tvorba základního tvaru makety



obrázek 9. - tvorba základního tvaru makety

Jak vyšlo najevo, jednoznačně nejefektivnější metodou byla potravinářská folie s voskem, jelikož zaschlý odlitek šel odloupnout bez problému. Naopak část kopyta, na které byl pouze akrylový tmel s rozpuštěným voskem bez folie se musel v procesu vyndávání zcela zničit a poté bylo zapotřebí komplikovaně očišťovat zbytky polystyrenu z vnitřní strany makety.



obrázek 10. - kopyto makety s dvěma typy povrchu



obrázek 11. - výsledek nepřilnavosti

Po úplném vyschnutí, ke kterému došlo až potom, co jsem maketu sundal z kopyta jsem nanesl ještě jednu vrstvu tentokrát pouze Dispercollu naředěného běžnou sádrkou, jelikož jsem zjistil, že lepidlo je samo o sobě průsvitné a kousky skla prosvítají ven. To kazilo dojem, že je objekt tvořený z organického materiálu připomínající kůži nebo vnitřek cév. Toto zjištění bylo jedno z nejdůležitějších, které jsem při výrobě makety zjistil, spolu s nepřilnavými vlastnostmi potravinářské folie.

Tyto skutečnosti mi při realizaci finální verze ušetřili mnoho času a prostředků. Hotovou maketu jsem poté natřel akrylovými barvami v kombinaci se sprejem. Díky maketě jsem byl nyní připraven na realizaci v reálné velikosti.



obrázek 12. - maketa před aplikováním barev



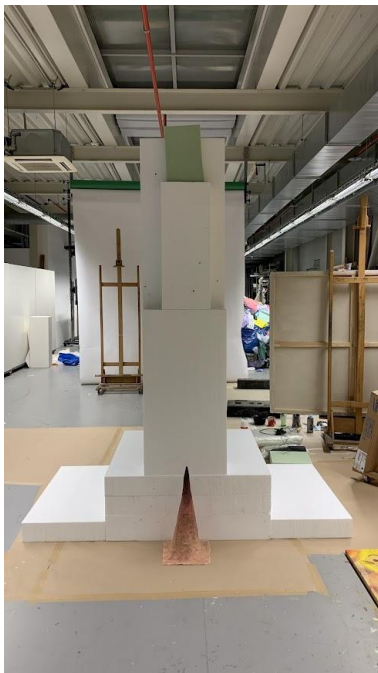
obrázek 13. - maketa po aplikování barev

Proces výroby samotného objektu byl opravdu velmi podobný výrobě makety. Asi největším rozdílem bylo použití skelné rohože místo původní skelné stříže. Skelná stříž totiž fungovala dobře ve zmenšeném modelu ale byla by zcela nefunkční v rozměrech, které jsem si pro finální verzi vymyslel. Vlákna rohože jsou totiž propletená a jednotlivé skleněné štětiny jsou mnohem delší. Stříž fungovala ve velkém měřítku spíše jako skelný posyp, než prvek, který by celou konstrukci spojoval. Další velkou změnou byla změna lepidla z původního Dispercollu řady D2 na řadu D3, který je o třídu pevnější. Na opracování kopyta bylo též zapotřebí použití jiných nástrojů, jako byla větší tavná řezačka na polystyren kde místo původních 12 cm řezací plochy, jsem nyní používal řezačku s tavnou strunou o délce 130 cm. To mi velice usnadnilo ubírání velkých ploch pod správným úhlem. Velkou řezačkou a pilou

na dřevo jsem nakonec zhotovil téměř finální tvar, který jsem následně dodělal opět pomocí brusných papírů a malé tavné řezačky.

Poté následovalo zabalení formy do potravinářské folie a opětovné natírání rozpuštěným voskem. Nános stříže a lepidla šel podle plánu stejně tak jako přimíchávání sádry do venkovních vrstev lepidla. Prosušáním celého objektu se z odhadovaných dvou dnů stal týden, což mi však díky časové rezervě výrazněji neovlivnilo zbytek procesu.

Odlitek šel sundat překvapivě bez problémů, že se ani kopyto samotné nezničilo. Pomocí úhlové brusky jsem odstranil přebytečný materiál v podobě vyčnívajících štětín ze stěn objektu, kterých však nebylo mnoho. Následně jsem ještě nechal celý objekt prochnout i zevnitř v průběhu následujících čtyř dní, abych měl jistotu, že je materiál připravený na to abych ho otočil o 90° a snasl nápor gravitace. Pátý den jsem s pomocí dvou spolužáků, kteří byli tou dobou v ateliéru přítomni celý objekt otočil a následně zaklínil tak abych mohl v klidu začít nanášet barvu ve spreji tělové barvy. Na dvojitou vrstvu barvy ze spreje jsem poté následně začal nanášet akrylové barvy ve více i méně lazurních vrstvách v odstínech, které přecházeli směrem ke špičce od hnědé a bordově červené až k tmavým odstínům zelené a modré z konvexní i vyduté strany objektu.



obrázek 14. - poměr velikosti makety a finální verze



obrázek 15. - proces odebrání materiálu pilou



obrázek 16. - hrubé zpracování tvaru



obrázek 17. - první vrstva Disperkollu se sádrou

4. POPIS DÍLA

Všeobecné vnímání objektu je koncipováno tak, aby fungoval jako levitující monolit⁶ interagující s fyzickou stránkou diváka. Zároveň má přitom fungovat v prostoru ve dvou základních polohách, které jsou záměrně navrženy tak, aby je divák nejprve vnímal odděleně a až následně současně.

V první poloze, při které nahlížíme na objekt ze strany nebo k jeho konvexní části, má objekt působit jako nepříjemný objekt vyvolávající nebezpečí. Tento efekt, je o to více umocněný tím, že špička konvexní části jehlanu je záměrně nastavena tak, aby byla ve výšce divákovy horní části těla, kterou vnímáme většinu prostorových vjemů kolem nás. Tato poloha má za úkol reprezentovat předsudky, které v nás narkomani jakožto individua ve veřejném prostoru mohou vyvolávat. Ukázkovou paralelou bych si zde dovolil uvést situaci, při které člověk častokrát raději přejde na druhý chodník, nebo jiným způsobem změni směr aby se narkomanovi vyhnul z důvodů předejití nežádoucích interakcí nebo snad z důvodů předejití potenciálního nebezpečí, jaké může tento člověk představovat.

Tomu nahrává i zvolená barevnost, která má asociovat organičnost a fyzičnost, přičemž směrem k hrotu je čím dále tmavší. To má ještě více umocňovat pocit zánětu, jedu, hniloby nebo dokonce smrti. Barevný gradient, kterým je celý objekt zpracován je provedený sprejem tělové barvy, na který je následně nanášena akrylová barva v odstínech béžové, žluté, oranžové, červené, bordové, hnědé, okrové a směrem k hrotu přechází až do odstínů modré, zelené nebo černé. Tato podoba má účel vyvolávat pocity nejistoty, strachu a opovržení, které máme jako společnost s narkomany většinově spojenou. Toto vše má diváka donutit k přirozenému obcházení zanáčené ostré špičky a donutit ho přesunout se podvědomě do polohy druhé.

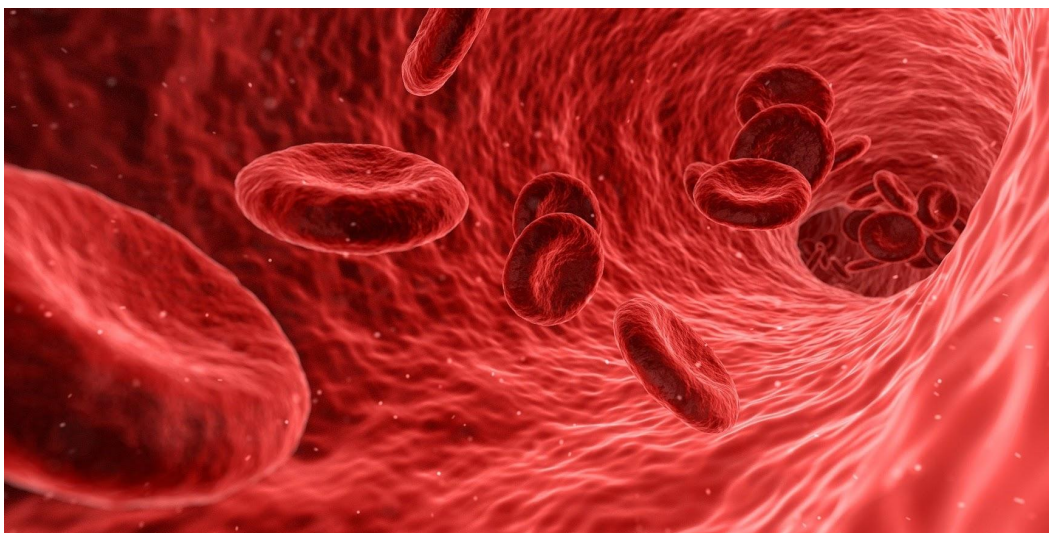
Tato poloha počítá s tím, že se divák nachází čelně k vyduuté straně objektu. Divák se při tomto úhlu pohledu ocitá před jakousi propastí a celý objekt se pocitově mění ve čtvercový abstraktní obraz. Tento obraz propasti má v důsledku velikosti celého objektu zabírat většinu divákova zorného pole. Samotné stěny objektu spolu s jeho tvarem z vyduuté strany mohou evokovat organičnost cévního systému, skrze který se látka šíří po celém těle. Rádus, který se od okraje pomyslného čtverce v jednu chvíli začíná stáčet téměř kolmo do tmavé propasti, má tvořit paralelu pro rychlý spád nebo úpadek, který drogová závislost bez pochyby vždy způsobuje. Pocit hluboké propasti je dále umocněn tvarem, který vyvolává optickou iluzi sbíhající se do temného prostoru.

⁶ Monolit je objekt v prostoru charakterizovaný svou jednotnou a nepřerušenu strukturou.

Jako další prostředek pro umocnění tohoto pocitu je opět i barevná škála, která je obdobná jako je tomu z konvexní strany.

Druhá poloha díla má za účelem vyvolat v divákovi převážně pocit prázdnoty, která většinou bývá jedním ze základních pilířů k vybudování jakékoliv závislosti. Pocit toho, že nám něco v životě chybí a my se s tím nejsme schopni racionálně vyrovnat. Saháme proto k prostředkům, které nám pomohou rychle zapomenout a doplní nám pocity štěstí. Tato potřeba většinou vzniká v důsledku absence něčeho pro nás bytostně důležitého nebo nedosažitelného. Zároveň nás však rychlé náhražky radosti pouze posouvají každým užitím o kousek blíže ke svému pomyslnému dnu.

Objekt jako celek má fungovat jako nástroj pro uvědomění si dvou rovin, ve kterých lze na danou problematiku nahlížet. To, že jsou tyto dvě roviny spolu úzce propojeny odkazuje fakt, že objekt samotný je zhotovený z jednoho kusu a jeho barevnost je z obou úhlů pohledu identická.



obrázek 18. - Textura cév složila jako hlavní inspirace při tvorbě povrchu objektu



obrázek 19. - Rány na lidském těle jako hlavní inspirace pro barevnost

5. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Na výrobu kopyta jsem spotřeboval dohromady 13 fasádních polystyrenů značky Bachl o velikosti 100 x 50 cm a tloušťce 10 cm. Na zhotovení špičky jsem pro jistotu z důvodů zužující se ho tvaru zvolil tvrdší extrudovaný polystyren 2000 C od značky Syrodur. Kompletní polystyrenovou konstrukci jsem poté slepil perimetrickým lepidlem značky PROBAU.

Proces odstraňování největších přebytečných ploch jsem následně ubíral ruční pilou na dřevo od značky LUX-TOOL. Poté, když jsem potřeboval ubírat materiál již po menších masách a naopak udržet stejný sklon v co možná nejdelší šíři, zvolil jsem tavnou řezačku na polystyren značky FESTA, jejíž tavná struna dosahuje délky 130 cm. Tato řezačka je originálně určená pouze pro kolmé řezání v důsledku toho je pevně přidělaná šrouby k desce s rýsovací podložkou, která je její součástí. Abych mohl plně využít potenciálu tavné struny o délce již zmíněných 130 cm, bylo potřeba tavné rameno odmontovat spolu s trafem, které bylo též přišroubované k rýsovací podložce. To se mi povedlo a byl jsem tak schopný s ramenem pohybovat volně. Po nastínění přibližného tvaru jsem již finální podobu kuželovitého kopyta doladil ruční řezačkou na polystyren od firmy EXTOL CRAFTS, spolu se sadou brusných papírů na dřevo značky BOSCH.

Celé kopyto jsem následně zabalil do potravinářské folie o délce 50 cm zakoupené v prodejně Lidl. Na pokrytí celé plochy jsem dohromady spotřeboval dvě tyto balení. Celé kopyto jsem následně natřel emulzí vyrobenou ze tří 20 cm vysokých pohřebních svíček z prodejny Action, které jsem nakrájel na malé kousky a následně nechal rozpouštět asi jednu hodinu ve 3l čistého technického benzínu značky SEVEROCHEMA.

Po zaschnutí nepřilnavé vrstvy jsem začal nanášet materiály ze kterých je zhotovený finální objekt. Na výrobu odlitku jsem spotřeboval dohromady 20 kg jednosložkového polyvinylacetátového disperzního lepidla na dřevo Disperkolu D3 od firmy Druchema, které jsem na vnějších plochách ředil v poměru ¼ modelářskou sádkou GIPS. Dvě povrchové vrstvy lepidla se sádkou spojovala jako kostra celého objektu vrstva Disperkolem zalité skelné rohože od společnosti SeaLINE s gramáží 450g. Tato rohož posloužila jako hlavní pojící prvek a zároveň vytvořila organickou texturu.

Doba prosychání celé konstrukce trvala přibližně jeden týden. Výsledkem je jednolitá plocha na které není jediný spoj. Zároveň se jedná o konstrukci lehkou a pevnou natolik, že objekt se pod svou vahou nebortí.

Následné odstranění přebytečných kusů trčících z odlitku tvořených ze zbytků lepidla smíchaným s jednotlivými štětinami ze skelné rohože, které na povrchu vytvářeli nežádoucí pevné žmolky, jsem odstranil pomocí úhlové

brusky GWS 7-125 značky BOSCH. Zbytek menších nerovností jsem odstranil sadou kobercových nožů z prodejny OBI. Finální začištění celé plochy jsem provedl již zmíněnými brusnými papíry, se kterými jsem v předešlém kroku začišťoval finální povrch kopyta z polystyrenu.

Povrch jsem poté zcela zakryl béžovou barvou ve spreji s kódem barvy RAL 1014 od výrobce Belton v několika vrstvách abych si byl jistý, že neprosvítá materiál pod lakem. Špičku jehlanu jsem nakonec z konvexní i vyduté strany domaloval akrylovými barvami od značky AMSTERDAM ve více i méně lazurních vrstvách. celá konstrukce je následně zachycena pomocí průhledného rybářského vlasce od značky Delphin Conic Shocker s tloušťkou 0,75 mm.



obrázek 20. - textura samotné skelné rohože



obrázek 21. - příprava nepřilnavé voskové vrstvy

6. ZÁVĚR

Finálním výtvozem je objekt, který má za účelem věrně reflektovat problematiku, kterou jsem byl pohlcen po mém návratu ze studijní stáže v zahraničí. Má nabízet uvědomění si dvou úhlů pohledu jak lze na lidi s drogovou závislostí nahlížet. Měl by fyzicky působit v prostoru jako objekt, kterému se chceme zprvu vyhnout, zároveň se však snaží diváka přinutit svým tvarem jej obejít a umožnit mu nahlédnout na něj i z druhé strany. Objekt nemá sloužit jako moralizující dílo, nýbrž jako má upřímná zpověď o světě, ve kterém se poslední období mého života pohybuji.

„Zkušenost vítězí moci morálního zákona, kterou díky tomuto pohledu získáváme, je statkem tak vysokým, tak bytostným, že jsme dokonce v pokušení smířit se se zlem, kterému za něj vděčíme.“⁷

⁷ SCHILLER, Friedrich. *O tragickém umění*, 2005, s. 19.

7. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

- GRYGAR, Milan. *Milan Grygar: vizuální a akustické = the visual and the acoustic : [Galerie hlavního města Prahy, Městská knihovna, 17.12.2014-5.4.2015]*. Praha: Galerie hlavního města Prahy, 2014. ISBN 978-80-7010-105-6.
- SRP, Karel. *Mentis oculis: František Kupka*. Ilustroval František KUPKA. V Řevnicích: Arbor vitae, 2022. ISBN 978-80-7467-160-9.
- BANÁN a HOROVIC, Maxim. *Nepřestat se dívat kolem sebe: rozhovor o hudbě, politice a emocích*. V Praze: Paseka, 2022. ISBN 978-80-7637-199-6.
- VÁCLAVOVÁ, Denisa a ŽIŽKA, Tomáš, DVOŘÁK, Jan (ed.). *Site specific*. Panorama českého alternativního divadla. Praha: Pražská scéna, 2008. ISBN 978-80-86102-44-3.
- HUXLEY, Aldous. *Brány vnímání: Nebe a peklo*. Přeložil Milan PROCHÁZKA, přeložil Jiří PLESNIVÝ. *Nové trendy*. Praha: Maťa, c2011. ISBN 978-80-7287-147-6.
- BURROUGHS, William S. *Feták*. Vyd. 3., V nakl. Maťa 2. Přeložil Josef RAUVOLF, ilustroval Miroslav BODANSKÝ. *Cesty tam a zase zpátky*. Praha: Maťa, 2011. ISBN 978-80-7287-155-1.
- BAUDELAIRE, Charles. *Umělé ráje*. Praha: Garamond, 2001. ISBN 80-86379-19-1.
- CARROUGES, Michel. *André Breton a základy surrealismu*. Přeložil Jan VANĚK. Praha: Malvern, 2015. ISBN 978-80-7530-029-4.
- CAMUS, Albert. *Mor*. Přeložil Kateřina VINŠOVÁ. *Démanty literatury*. Voznice: Leda, 2021. ISBN 978-80-7335-775-7.
- SCHILLER, Friedrich. *O tragickém umění*. Přeložil Petra VALENTOVÁ. *Oikúmené (OIKOYMENH)*. Praha: OIKOYMENH, 2005. ISBN 80-7298-160-9.

b) Internetové zdroje

<https://kutilska.poradna.net/>

<https://www.silikonysro.cz/>

<https://allegro.cz/>

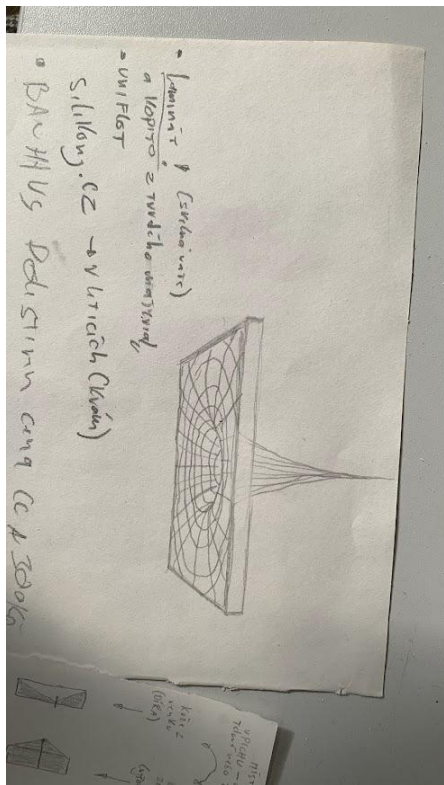
<https://www.boatpark.cz/>

8. RESUMÉ

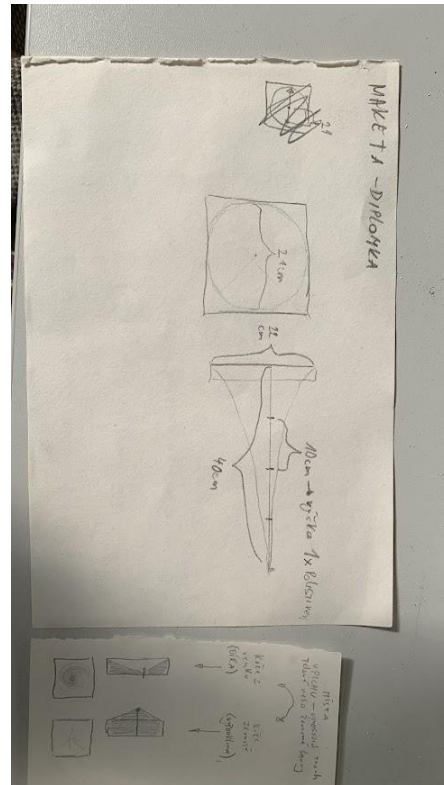
The piece is a levitating monolith designed to interact with viewers physically. It presents two distinct positions: initially appearing as a menacing object, then transforming into an abstract image resembling a chasm. Through color and shape, it symbolizes societal prejudices against drug addiction and the rapid decline it entails. The object is not meant to be a moralizing piece but rather my confession about the world that I have been exposed to recently.

9. SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha 1. - skica tužkou ze skicáře
- Příloha 2. - skica tužkou ze skicáře
- Příloha 3. - Zkouška materiálu a barvy
- Příloha 4. - Zkouška materiálu a barvy
- Příloha 5. - hotová maketa
- Příloha 6. - hotová maketa
- Příloha 7. - hotová maketa
- Příloha 8. - postupné ubírání materiálu
- Příloha 9. - postupné ubírání materiálu
- Příloha 10. - postupné ubírání materiálu
- Příloha 11. - postupné ubírání materiálu
- Příloha 12. - špička kopyta
- Příloha 13. - hotové kopyto
- Příloha 14. - lepení skelné rohože
- Příloha 15. - lepení skelné rohože
- Příloha 16. - poslední vrstva lepidla
- Příloha 17. - proces schnutí lepidla
- Příloha 18. - poslední vrstva lepidla
- Příloha 19. - oddělování odlitku od kopyta
- Příloha 20. - textura zaschlého lepidla
- Příloha 21. - textura zaschlého lepidla
- Příloha 22. - přesun odlitku
- Příloha 23. - přesun odlitku
- Příloha 24. - barvení odlitku
- Příloha 25. - barvení odlitku
- Příloha 26. - barvení odlitku
- Příloha 27. - barvení odlitku
- Příloha 28. - štětec na násadě
- Příloha 29. - já s hotovým objektem



Příloha 1.



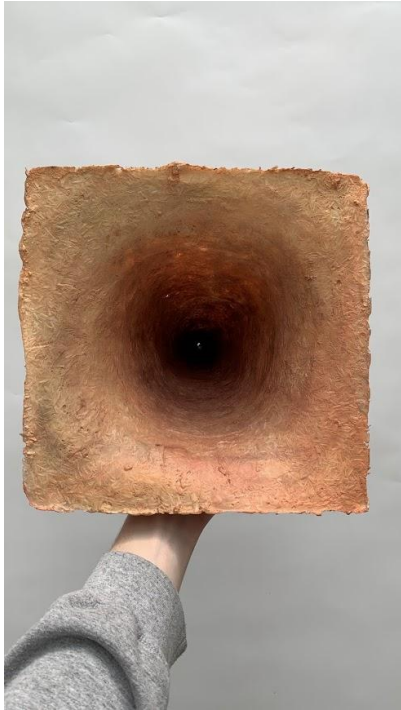
Příloha 2.



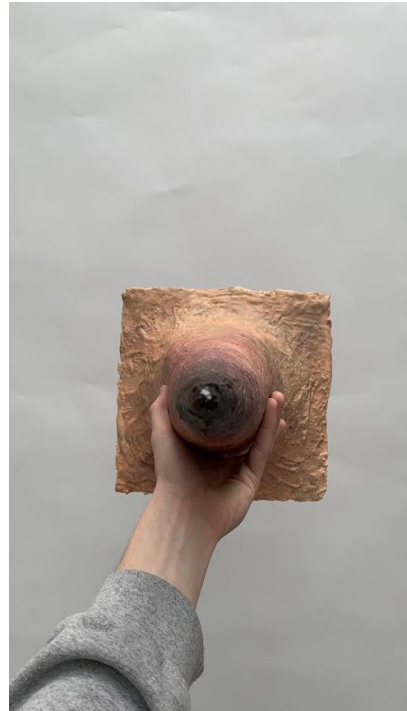
Příloha 3.



Příloha 4.



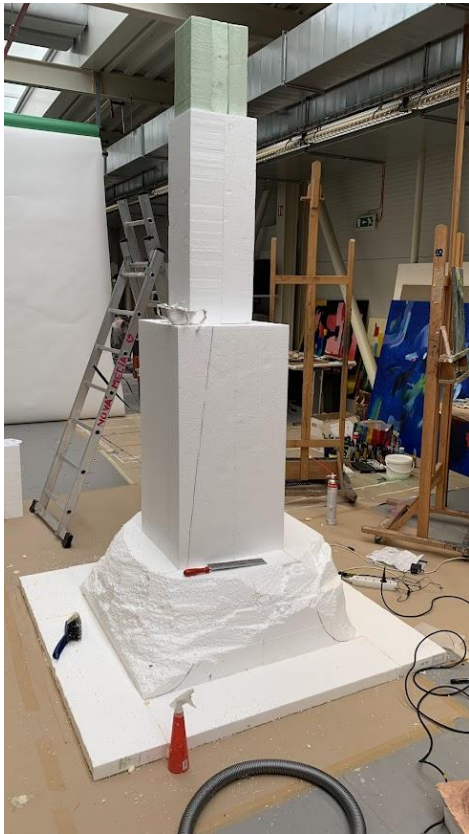
Příloha 5.



Příloha 6.



Příloha 7.



Příloha 8.



Příloha 9.



Příloha 10.



Příloha 11.



Příloha 12.



Příloha 13.



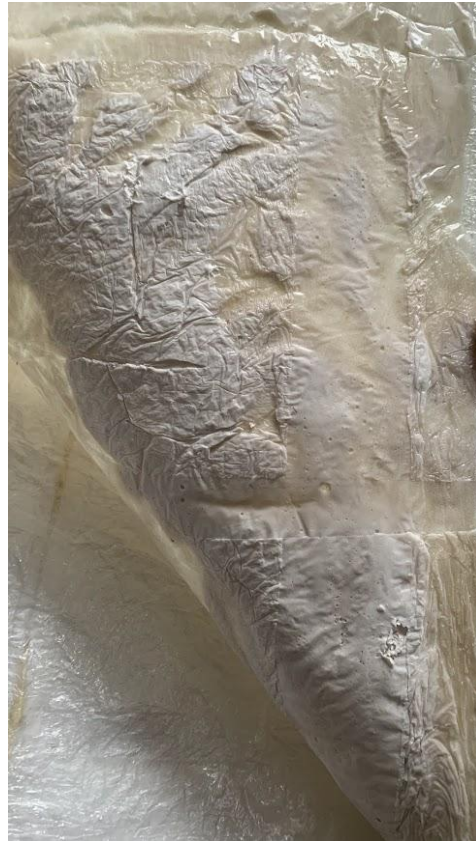
Příloha 14.



Příloha 15.



Příloha 16.



Příloha 17.



Příloha 18.



Příloha 19.



Příloha 20.



Příloha 21.



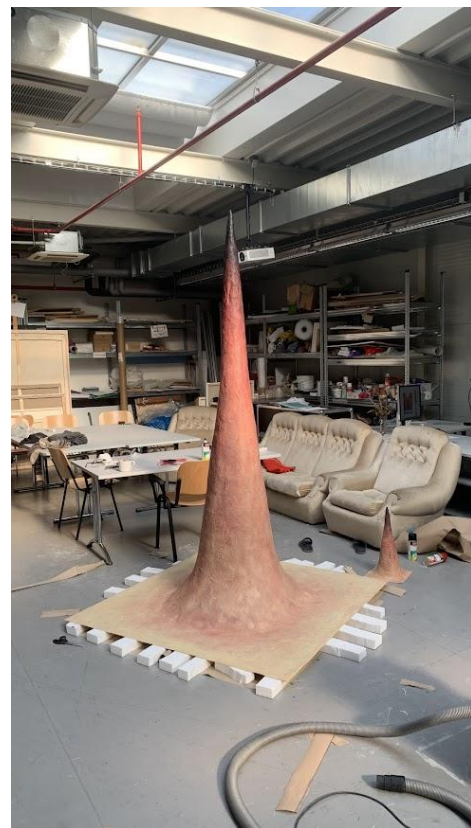
Příloha 22.



Příloha 23.



Příloha 24.



Příloha 25.



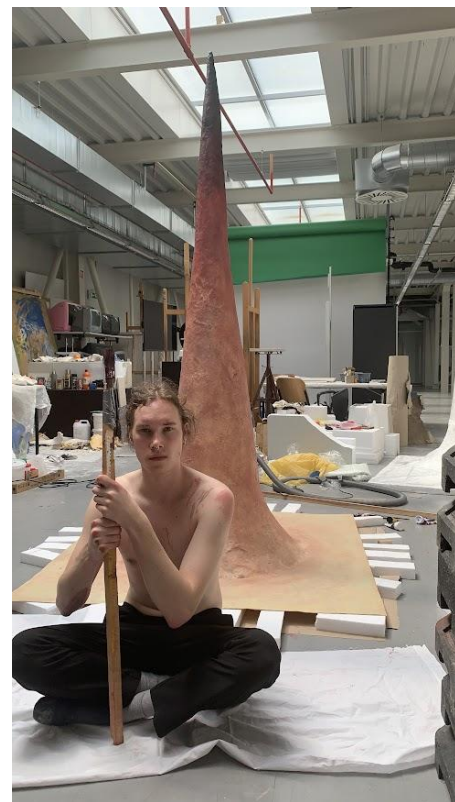
Příloha 26.



Příloha 27.



Příloha 28.



Příloha 29.